

HISTORIA SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 39 im. JÓZEFA LOMPY w CHORZOWIE

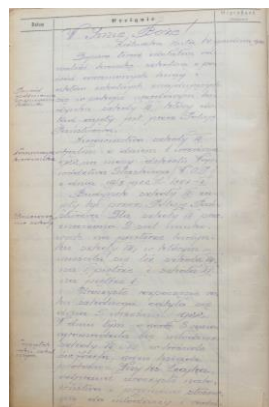
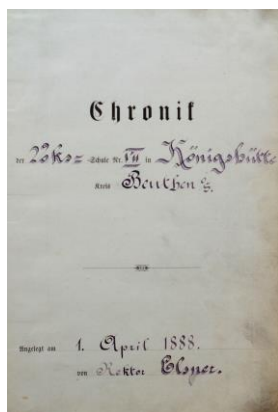
Szkoła Podstawowa nr 39 im. Józefa Lompy w Chorzowie rozwija tradycje kilku szkół: Szkoły Powszechnej VII i Gimnazjum nr 5 w Chorzowie, które funkcjonowały w budynku szkolnym zbudowanym w 1887 roku. W zależności od sytuacji politycznej szkoła zmieniała swój adres. I tak u zarania swojego istnienia znajdowała się przy ulicy Bismarcka, w czasach II Rzeczypospolitej przy ulicy Mickiewicza 37, w okresie PRL-u przy ulicy Findera, a obecnie przy ulicy 11 Listopada 21.

Budynek wzniesiony został w konwencji stylistycznej nawiązującej do nurtów historycznych. Gmach zaprojektowano na planie prostokąta z dwoma skrajnymi ryzalitami oraz ryzalitem środkowym, nakryty dachem płaskim, z wysokimi suterrenami. Elewacja budynku jest ceramiczna, kształtowana poprzez układy okien oraz gzymsy międzykondygnacyjne i parapetowe. Akcentem plastycznym jest gzyms okapowy o motywie arkadowym, opracowany z wysuniętej cegły. Budynek miał 1 piętro, 16 sal, a podwórze miało powierzchnię 850 m² i było otoczone mурowanym płotem.¹

KRONIKA

Ważnym źródłem informacji o historii szkoły są nasze kroniki szkolne, które obejmują lata 1887 – do współczesności. Najcenniejszymi są dwa najstarsze tomy.

Pierwsza kronika obejmuje lata 1887-1929 i jest prowadzona po niemiecku (IV 1887-IV 1922) i po polsku (XII 1922-I 1929). W posiadaniu szkoły znajduje się tłumaczenie pierwszej części z lat 1887-1903. Druga kronika obejmuje czasy od IX 1928 do V 1939. Zapisów w kronikach dokonywali ówcześni kierownicy szkoły, którzy skrupulatnie opisywali rzeczywistą sytuację placówki, dlatego w niniejszym opracowaniu te informacje będą podstawą opisu dziejów szkoły, a fragmenty kronik będą często cytowane.

HISTORIA SZKOŁY

PUBLICZNA SZKOŁA POWSZECHNA VII

Lata 1887-I wojny światowej

Szkołę Powszechną VII założono w 1887 roku jako placówkę koedukacyjną poprzez wyodrębnienie siedmiu klas chłopięcych ze Szkoły Powszechnej IV oraz siedmiu klas dziewczęcych ze Szkoły Powszechnej II (obie szkoły istniały przy ul. 3 Maja) i umieszczenie ich w nowo wybudowanym budynku przy ulicy Bismarcka (dziś 11 Listopada 21) Nowa szkoła rozpoczęła pracę 1 kwietnia 1887, ale faktycznie dopiero po

¹ M. Piegza, Chorzowskie Szkoły dawniej i obecnie, Chorzów 2010, s. 76.

wakacjach 5 sierpnia 1887 roku nastąpiło uroczyste, w obecności władz miasta i władz szkolnych, otwarcie nowego gmachu szkolnego.

Kierownikiem szkoły był rektor Elsner, a „Kolegium Nauczycielskie” składało się z 14 nauczycieli: Wawrzak, Hoffmann III, Kluge, Sobek, Satzke, Jaitner, Bernard, Gustaw Rzegalka, Kasuer, Halama, Adasekiewitz, Alker, Kaintoch.

Szkoła liczyła 14 klas, do których uczęszczało 1267 uczniów i na jednego nauczyciela przypadało 90 lub 91 uczniów.

Rejon szkoły obejmował ulice:

Bytomska od nr 11 do granicy miasta,

Bismarcka od nr 11 do granicy miasta,

Ledewig, Nowa, Pudlarska, Wodna, Kurze Groschen, Łagiewnicka, Piotra, Sedan, Krzyżowa, Pawła, Żelazna I i II i Polna.

W dniu 22 września 1887 roku, jak zapisano w szkolnej kronice, „nastąpiło na życzenie Ojców rodzin kościelne poświęcenie wszystkich pomieszczeń budynku szkolnego przez Pana Proboszcza Lukaszczyka” pasterza parafii św. Barbary.

W 1889 roku dokonano podziału szkoły na dwie części. W północnej części budynku utworzono żeńską Szkołę Powszechną VIII, zaś w południowej części męską Szkołę Powszechną VII liczącą 673 chłopców.

Szkoła VII liczyła wówczas 8 klas i pracowali w niej: Kierownik Elsner, nauczyciele: Kasper, Sobek, Bernard, Kaintoch, Alker, Rotker i Sobatka.

W 1893 roku utworzono dwie nowe klasy, umieszczając je w kamienicy przy ulicy Wodnej 6 (obecnie ul. Ficka), której właścicielami byli kupcy Sollmann z Królewskiej Huty i Przykling z Bytomia.

Zmiany w liczbie klas i liczebności uczniów w latach 1887-1907 ilustruje tabela:

Rok	Liczba klas	Liczba uczniów	Liczba uczniów według płci	Typ szkoły	Uwagi
1887	14	1267	Chłopcy – 661	koedukacyjna	
			Dziewczęta – 656		
1888	15	-	-	koedukacyjna	Uczniowie 15-tej klasy uczą się po południu
1889	16	-	-	koedukacyjna	
1889	8	673	Chłopcy	męska	Powołano Szkołę VIII żeńską i umieszczono ją w północnej części budynku
1893	10	-	Chłopcy	męska	Dwie nowe klasy uczą się w kamienicy przy ulicy Wodnej 6 (Ficka)
1895	11	778	Chłopcy	męska	
1897	12	-	Chłopcy	męska	
1899	15	1088	Chłopcy	męska	Liczba uczniów w klasie przeciętnie wynosi 72-73 uczniów
1900	16	1187	Chłopcy	męska	
1901	15	1000	Chłopcy	męska	Nowy podział okręgu szkolnego – ulica Pudlarska stanowi południową granicę rejonu Szkoły, VII, dlatego przeniesiono 198 chłopców do Szkoły IV przy ul. 3 Maja
1902	14	-	Chłopcy	męska	Klasę 15-tą przeniesiono do Szkoły IV
1903	13	-	Chłopcy	męska	Klasę 14-tą przeniesiono do Szkoły IV
1907	-	-	-	koedukacyjna	Szkoła Powszechna VIII przenosi się do własnego budynku przy ulicy Łagiewnickiej

W 1907 roku Szkoła Powszechna VIII przenosi się do własnego budynku przy ulicy Łagiewnickiej, a Szkoła VII przejmuje cały budynek szkolny i staje się szkołą koedukacyjną aż do I wojny światowej.

Lata 1922-1939

Od września 1922 roku szkołę przejmują władze polskie, jednak budynek szkoły został zajęty przez Policję Państwową oraz Śląski Urząd Miar i Wag, i podobnie jak cztery inne szkoły na terenie miasta, został przeznaczony na cele publiczne.²

Z tych powodów Szkoła Powszechna VII wznowia działalność w budynku Szkoły VIII przy ulicy Łagiewnickiej, co potwierdzają zapisy w kronikach obu szkół.³ Szkoła VII zajęła „8 sal naukowych na parterze budynku szkoły VIII, w którym mieściła się też szkoła VIII na I piętrze i szkoła XV na piętrze II”. Kierownikiem Szkoły VII zostaje Władysław Mroczkowski, zaś grono pedagogiczne tworzą: Jadwiga Mroczkowska, Walentyna Januszkiewicz, Gertruda Musiołówna, Maria Porębianka, Karolina Kawińska, Franciszka Filipczyk, Jan Kalfar, Grzegorz Krawczyk, Paweł Schoppa, Józef Kawiński, Maria Łopatkowa, Marta Schmidt, Waleria Izdebska. Zapis w kronice z 1922 roku:

№	Imię i nazwisko	Przedmiot	Okres	Uwagi
1.	Mroczkowska Jadwiga	język polski	1922	
2.	Mroczkowska Jadwiga	język niemiecki	1922	
3.	Mroczkowska Jadwiga	język polski	1922	
4.	Mroczkowska Jadwiga	język niemiecki	1922	
5.	Mroczkowska Jadwiga	język polski	1922	
6.	Mroczkowska Jadwiga	język niemiecki	1922	

№	Imię i nazwisko	Przedmiot	Okres	Uwagi
1.	Mroczkowska Jadwiga	język polski	1922	
2.	Mroczkowska Jadwiga	język niemiecki	1922	
3.	Mroczkowska Jadwiga	język polski	1922	
4.	Mroczkowska Jadwiga	język niemiecki	1922	
5.	Mroczkowska Jadwiga	język polski	1922	
6.	Mroczkowska Jadwiga	język niemiecki	1922	

Placówka jest koedukacyjna. Uczęszczają do niej dzieci polskie i niemieckie aż do grudnia 1924 roku, kiedy to Szkoła VII stała się całkowicie polską.

Ze względu na brak sal nauka odbywała się od godz. 8.00-12.00 oraz od 12.30 do 15.30. Pojedyncze klasy miały od 12-21 godzin tygodniowo (w ciągu 6 dni lekcyjnych), a nauczyciele pracowali od 20 do 24 „pełnych godzin nauki”.

Od 1. 09. 1923 roku w budynku szkoły VIII pracują już tylko dwie szkoły, tj. szkoła VII i VIII, które prowadzą naukę przez 3 dni przed południem, a przez 3 dni po południu na zmianę ze szkołą VIII. Od lutego tegoż roku wprowadzono letni rozkład godzin, według którego klasy polskie uczyły się przed południem, a klasy niemieckie po południu. Zwiększono ilość godzin poszczególnym klasom oraz nauczycielom pracującym odtąd od 23 do 26 godzin nauki tygodniowo.

Dynamikę zmian narodowościowych ilustruje tabelka:

Rok	Ogółem uczniów	Liczba klas polskich	Liczba uczniów polskich	Liczba klas niemieckich	Liczba uczniów niemieckich	Uwagi
IX 1922	878	8	-	9	-	Skreślono 24 uczniów z rocznika 1908
XII 1922	854	8	333	9	521	
II 1923	833	8	343	8	490	Połączono klasę 1 niemiecką z powodu zmniejszonej

² A. Glimos-Nadgórska, Zarys monograficzny chorzowskich szkół powszechnych (1922-1939), Toruń 2006, s. 9; E. Brudnicki, F. Sikora, Szkolnictwo powszechne na terenie miasta Chorzowa, Chorzów 1935, s. 13.

³ Inne usytuowanie podaje A. Glimos-Nadgórska. Zarys..., s. 29.

						liczby uczniów
IV 1923	788	10	438	7	350	
X 1923	860	12	526	7	334	
IX 1924	814	11	504	7	310	
XII 1924	805	-	805 w tym: 409 chłopców 396 dziewcząt	-	-	Dzieci niemieckie przeszły do szkół mniejszości narodowych: chłopcy do Szkoły IV dziewczęta do Szkoły II

Po przekształceniu szkoły w placówkę polską z grona nauczycielskiego odeszli nauczyciele Niemcy, a doszli nauczyciele Polacy w składzie: Ryszard Cebulski, Gerhard Marcy, Helena Kossakiewiczowa, Antonina Łazorakówna, Jan Śliwa, Julia Swadźbianka. Ogółem szkoła liczyła „17 sił nauczycielskich polskich (6 mężczyzn, 11 kobiet), 1 naucz. do nauki języka niemieckiego i naucz. do robót ręcznych kobiecych.”

Ustalono wówczas nowy rejon szkolny, do którego należały dzieci polskie z ulic:

Bytomska 30-66, 37-99, cała Ogrodowa, Mickiewicza 30-66, 17-49, Wodna 18-36, 17-41, Narożna od 16 wzwyż, od 25 wzwyż, ks. Stabika cała, Pudlerska cała, Krzyżowa 1-9.⁴

Ważnym wydarzeniem dla społeczności szkolnej było poświęcenie sztandaru szkoły. Uroczystość ta „skromna i podniosła” odbyła się 30 kwietnia 1925 roku, a jej przebieg tak opisuje kronika szkolna:

„O godzinie 8. 30 rano odbyła się w kościele św. Józefa msza św. na intencję naszej szkoły, poczem ks. Proboszcz Czaja poświęcił sztandar. Po nabożeństwie dziatwa i rodzice zgromadzili się na podwórzu szkolnym, gdzie przemówili do nich krótko, a serdecznie i pięknie kolega Śliwa Jan i inspektor szkolny Pan Boczek Robert. Następnie odśpiewano Rotę Konopnickiej, poczem dzieci i rodzice rozeszli się do domów”, a nauczyciele i zaproszeni goście zostali poczęstowani „skromnym śniadaniem”. W południe całe grono i inspektor udali się do fotografa.

Oto pamiątkowa fotografia z 1925 roku:

Siedzą od lewej: Kazimiera Szczepańska, Zofia Kubikowa – naucz. techniki, Władysław Mroczkowski – kierownik, Robert Boczek – inspektor szkolny, Jerzy Kugele, Gertruda Musiołówna, Halina Grybosiówna

⁴ Nazwy ulic ówczesne.

Za nimi stoją od lewej w I rzędzie: Gerhard Marcy, Józefa Heicmanówna, Antonina Łazorakówna, Bolesław Koluszko, Jadwiga Mroczkowska, Julia Swadźbianka, Irena Walkowiczówna, Ryszard Cebulski.

W II rzędzie stoją: Helena Kossakiewiczowa, Józef Żoła, Władysław Świdrak, Jan Śliwa, Władysław Nigrin, Maria Łopatkowa.

Niestety sztandar nie przetrwał II wojny światowej, ale wiemy jak wyglądał, dzięki szczegółowemu opisowi w kronice:

„Sztandar jest mały, lecz piękny, długi na 75 cm, a szeroki na 60 cm. Na jednej stronie jest wyszyta na białym jedwabiu Matka Boska Częstochowska i napis: „pod Twoją obronę uciekamy się.” Po drugiej stronie widzimy na czerwonym jedwabiu białego orła i napis u góry: „Ojczyzna – nauka – cnota” u dołu: „Szkoła VII. Królewska Huta. 1925”.

Sztandar ufundowany został z dobrowolnych składek dzieci i nauczycieli Szkoły VII. Dzieci przekazały 12 zł 70 gr., a nauczyciele 214 zł. Ogólny koszt sztandaru wyniósł 335 zł 70 gr., a bezinteresownie wyszyła go nauczycielka robót ręcznych kobiecych, pani Zofia Kubicowa.

Od 1 września 1925 roku Szkoła VII została przeniesiona do Szkoły I ewangelickiej przy ulicy św. Piotra, gdzie nauczanie odbywało się na zmianę: 3 dni rano i 3 dni po południu. Kierownik Mroczkowski, zmagając się z wieloma problemami i omawiając je na spotkaniach z rodzicami, na czoło wysuwał sprawę odzyskania szkolnego budynku, gdyż „brak własnego budynku utrudnia postęp nauki i przynosi wiele szkody diatwie”. Niestety mimo starań jeszcze przez następne 5 lat Szkoła VII będzie pracować w murach Szkoły I.

Zdjęcie grona z lutego 1929 roku w składzie:

Od lewej siedzą: Jadwiga Mroczkowska, Stefania Stypulska, Gertruda Musiołówna, Eugeniusz Sowiński – kierownik szkoły, Janina Szypulska.

Od lewej stoją: Lucjan Przybylski, Antonina Łazorakówna, Maria Łopatkowa, Bolesław Koluszko, Edeltruda Oszekówna, Maria Szumańska, Antoni Gwara, Emilia Stodulko, Aleksander Lewandowski.

W tym czasie w dawnym budynku Szkoły VII powstaje nowa placówka szkolna. W 1925 roku w budynku Szkoły VII przy ulicy Mickiewicza (obecna 11 Listopada 21) utworzono Szkołę Mechaniczno-Hutniczą. Nowa szkoła średnia posiadała oprócz sal lekcyjnych laboratoria chemiczne, hutnicze i elektroniczne. Niestety brakowało warsztatów mechanicznych oraz bursy dla uczniów. Trudności te i polityka władz wojewódzkich, zmierzająca do koncentracji szkół zawodowych i technicznych w stolicy województwa, zdecydowała o przeniesieniu Szkoły Mechaniczno-Hutniczej w 1930 roku do nowo wybudowanego gmachu Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych przy ulicy Krasińskiego w Katowicach.⁵

Decyzja ta pozwoliła Szkole VII na powrót do macierzystego budynku szkolnego, co częściowo nastąpiło we wrześniu 1930 roku, a z dniem 1 września 1931 roku „szkoła VII przeniosła się do odnowionego budynku przy ul. Mickiewicza 37” jako jednostka najwyżej zorganizowana koedukacyjna, grupując dzieci z określonego prawem rejonu szkolnego⁶ obejmującego ulice: Bytomska 30-58, 37-69, cała ks. Ficka, cała ks. Stabika, ks. Łukaszczyka 16-36, 17-41, Mickiewicza 30-66, 17-49, J. Ligonja, J. Słowackiego, Ogrodowa, Narożna od 16 i 25, Pudlerska numery nieparzyste.

Stany klas i liczebność uczniów w latach 1925-1939:

Rok	Liczba klas	Liczba uczniów	Uwagi
1925	12	620	
1926	12	585	
1927	14	643	
1928	16	826 w tym 431 chłopców	Za A. Glimos, s. 30
1929	-	873	
1930	22	920 w tym 483 chłopców	Za A. Glimos, s. 30
I 1932	18	842	
XII 1932	19	880	
1933	16	739	
1934	9	402 w tym: 184 chłopców, 218 dziewcząt	Szkołę VII podzielono na dwie szkoły o numerach VII i XXI
1935	8	366 w tym 165 chłopców	Za A. Glimos, s. 30
1937	9	361	
1938	9	365 w tym 147 chłopców	

We wrześniu 1932 roku Szkoła VII otrzymuje imię Adama Mickiewicza.⁷ W roku szkolnym 1934/1935, na mocy „Statutu publicznych szkół powszechnych”, utworzono dziesięć nowych szkół w Chorzowie, które powstały z podziału szkół liczących więcej niż dziesięć oddziałów. I tak ze Szkoły VII wydzielono nową jednostkę (szkołę bliźniaczą) – Szkołę XXI, pracującą w tym samym budynku do 1939 roku.⁸

⁵ M. Gałuszka, Kształtowanie się polskiej kadry technicznej w okresie międzywojennym na przykładzie Wojewódzkiej Szkoły Mechanicznej i Hutniczej w Królewskiej Hucie, s. 27-30. W: Z dziejów oświaty w Chorzowie, Pod red. Jacka Kurka, Chorzów, 1998.

⁶ Inne daty podaje A. Glimos-Nagórska, Zarys..., s. 29

⁷ Tamże, s. 30.

⁸ Tamże, s. 29-30; E. Brudnicki, F. Sikora, Szkolnictwo..., s. 14.

Szkoła VII dysponowała wówczas 8 salami lekcyjnymi, dwoma pracowniami przyrodniczymi oraz pracownią robót ręcznych. Pomniejszeniu uległ rejon szkoły i skład grona nauczycielskiego, złożonego z Eugeniusza Sowińskiego – kierownika szkoły oraz nauczycieli: Wacława Stepczyńskiego, Jadwigi Suchańskiej, Edeltrudy Oszekówny, Aleksandra Lewandowskiego, Bolesława Koluszki, Stefani Szypulskiej, którą zastąpił Tadeusz Grondalczyk, Janiny Szypulskiej, Franciszka Wyczółka, Józefy Pilchówny.

Interesującymi wydarzeniami w życiu szkoły były wystawy prac uczniów. Pierwszą zorganizowano w dniach od 11-13. 06. 1933 r. i odwiedziło ją 2960 osób.

Drugą wystawę przygotowano pod kierunkiem nauczyciela Franciszka Sieka w dniu 17 lutego 1934 r. z okazji otwarcia pracowni robót ręcznych. Jej uroczystego otwarcia dokonał kurator dr T. Kupczyński przy udziale wizytatora p. J. Mangolda, inspektora szkolnego p. Franciszka Mittka oraz przedstawiciele Magistratu miasta z prezydentem p. Wincentym Spaltensteinem na czele, delegacji urzędów, związków kulturalno-oświatowych i społecznych i rodzice dzieci szkoły VII.

„Pracownię uruchomiono dzięki usilnym staraniom inspektora szkolnego p. Fr. Mittka przy życzliwym finansowym poparciu Magistratu miasta Królewskiej Huty”.

Następnie goście zwiedzili wystawę robót ręcznych zorganizowaną pod kierunkiem nauczyciela Franciszka Sieka.

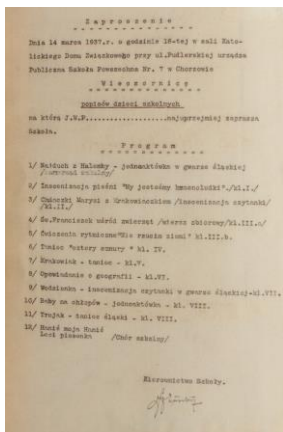

Zaproszeni goście

Szkoła VII pokazywała swoją pracę w środowisku i organizowała występy dzieci zwane popisami:

14. 03. 1937 r. w niedzielę „odbyła się na Sali Katolickiego Domu Związkowego przy ul. Pudlarskiej w Chorzowie wieczornica popisów dzieci szkolnych przygotowana przez tutejszą szkołę.”

Chlubą szkoły były też pracownie: przyrodnicza i zajęć technicznych:

Z 20. 06. 1938 r. pochodzi ostatni zapis i zdjęcia z zakończenia roku szkolnego ze sztandarem szkoły

Z ŻYCIA SZKOŁY Powszechnej VII w latach 1922-1939

WSPÓŁPRACA Z KOŚCIOŁEM KATOLICKIM

Działalność Szkoły VII zawsze związana była z kościołem katolickim, najpierw z parafią św. Barbary, a następnie z parafią św. Józefa w Chorzowie (od 1907 r.)

Każdy rok szkolny zaczynał się i kończył mszą świętą w kościele parafialnym. Proboszczowie uczestniczyli w ważnych wydarzeniach społeczności szkolnej, takich jak poświęcenie sal szkolnych przez księdza proboszcza Lukaszczyka czy wizytacje lekcji religii przez księdza proboszcza Czaję od 1922 roku – pierwsza miała miejsce 29 listopada 1922 roku. Wszystkie ważne uroczystości szkolne, np. poranki czy akademie poświęcone rocznicom historycznym, zaczynały się od nabożeństwa w kościele św. Józefa.

Nauczyciele i uczniowie darzyli szacunkiem swoich duszpasterzy i uczestniczyli w ważnych wydarzeniach parafii i Kościoła.

Oto przykłady odnotowane w kronikach:

24. 06. 1924 r. obchody „25-letniego jubileuszu kapłańskiego tutejszego Proboszcza ks. Czaji”

1. 12. 1925 r. utworzenie diecezji śląskiej i objęcie godności pierwszego biskupa przez ks. dr Augustyna Hłonda; w szkole zebrano składkę dla biskupa

13. 11. 1926 r. obchody 200-lecia kanonizacji św. Stanisława Kostki – patrona Polski i młodzieży – nabożeństwo w kościele i przemowa w szkole

16 i 17. 05. 1929 r. wizyta ks. biskupa. A. Lisieckiego w parafiach św. Barbary i św. Józefa

3. 06. 1931 r. zmarł proboszcz parafii św. Barbary ks. Ludwik Wojciech

9. 03.-11. 03. 1932 r. rekolekcje szkolne

10. 02. 1939 r. śmierć papieża Piusa XI

WSPÓLPRACA Z RODZICAMI

Istotnym czynnikiem sprzyjającym rozwojowi polskiego szkolnictwa było zaangażowanie rodziców w życie szkoły, dlatego „celem nawiązania kontaktu z rodzicami” już 15 lutego 1923 roku odbyła się pierwsza wieczornica dla rodziców, na której występowały dzieci, a po nich kierownik szkoły omówił trudności, z jakimi szkoła się boryka i jakie ma osiągnięcia. Rodzice wyrazili chęć częstszego uczestniczenia w takich spotkaniach. Kolejne zebranie z rodzicami miało miejsce 11 listopada 1923 roku. Uczestniczyło w nim 300 osób i kierownik przedstawił takie sprawy jak: „regularne i punktualne uczęszczanie dzieci do szkoły, (...), poszanowanie nauczycieli i starszych, (...), sprawienie sztandaru szkolnego”. Odtąd przynajmniej raz w roku, a w latach 30-tych XX wieku częściej, odbywało się spotkanie kierownika z rodzicami, a współpraca szkoły z rodzicami przyjmuje coraz nowsze formy:

12. 10. 1924 r. konferencja rodzicielstwa – uczestniczyło 100 osób, m. in. poruszono sprawę odzyskania budynku szkolnego.

15. 05. 1925 r. przedstawienie szkolne dla rodziców w sali hotelu „Królewska Huta” przy ulicy 3 Maja o godz. 19. 00

30. 09. 1928 r. wiec rodzicielski – obecnych 150 rodziców, omawiano sprawę budynku szkolnego, podręczników szkolnych, karności w szkole, uchwalono wprowadzenie czapki dla dzieci szkolnych.

13. 01. 1929 r. – wiec rodzicielski: sprawa budynku szkolnego, przepełnienia klas,

6. 10. 1929 r. – wiec rodzicielski: brak sił nauczycielskich

13. 06. 1930 r. – wiec rodzicielski: – prośba o dofinansowanie kolonii dla dzieci

3. 02. 1935 r. – zabawa dla rodziców i nauczycieli – 200 osób – wpłynęła na „zbliżenie się i poznanie wzajemne Grona nauczycielskiego i rodziców dzieci szkoły VII”

22. 03. 1935 r. – Rady Rodzicielskie Chorzowa i Inspektorat szkolny zorganizowały wieczornicę w Domu Ludowym przy ul. Sienkiewicza dla bezrobotnych rodziców dzieci powszechnych szkół polskich

24. 11. 1935 r. – zabawa taneczna w Sali Domu Związkowego przy ulicy Pudlarskiej, dochód 100 zł

21. 12. 1936 r. – organizacja Gwiazdki „przy współudziale szkoły z Radą Rodzicielską i opiekunami klasowymi”

3. 02. 1937 r. – Rada urządziła zabawę dla nauczycieli i rodziców

20. 12. 1937 r. – gwiazdka szkolna przy pomocy Rady Rodzicielskiej i Magistratu

17. 06. 1938 r. – wycieczka szkolna do Murcek zorganizowana przy współpracy z rodzicami

Zdjęcie Rady Rodzicielskiej w dniu 11 listopada 1936 r.

WYCHOWANIE PATRIOTYCZNE

Jednym z najważniejszych aspektów pracy szkoły na polskim Górnym Śląsku w okresie międzywojennym było umacnianie polskości i poczucia przynależności do Rzeczypospolitej Polskiej. Od 1922 roku, czyli od momentu przejęcia Szkoły VII przez władze polskie kolejni kierownicy szkoły oraz nauczyciele wkładali ogromny wysiłek w krzewienie polskości wśród dzieci i ich rodziców. Jak trudne było to zadanie i jakiej

wymagało determinacji w działaniu, pokazuje fragment nekrologu pierwszego kierownika szkoły p. Władysława Mroczkowskiego, zmarłego w lipcu 1930 roku:

„Dla dobra szkoły położył wielkie zasługi, zorganizował ją w bardzo ciężkich warunkach, gdyż szkoła nie miała swego budynku, rejon szkoły VII należy do najuboższej i najbardziej zgermanizowanej dzielnicy Królewskiej Huty. Z tego powodu miał śp. Zmarły wielkie trudności i kłopoty, co podkopało jego zdrowie tem bardziej, że był to człowiek niezwykle wrażliwy na dołę biednych i na zło, które musiał często znosić jako kierownik szkoły ze strony czynników wrogich lub obojętnych polskiej szkole. (...) Polskość i szkolnictwo w Królewskiej Hucie straciły w Nim dzielnego pracownika, który na zachodnich rubieżach legł w ciężkiej walce utrwalając fundamenty polskiej szkoły.”

W pracy nad szerzeniem polskości kierownicy szkoły mieli wsparcie nauczycieli. Jednym z nich był Bolesław Koluszko pracujący w Szkole VII w latach 1923-1937. Rozpoczął pracę w wieku 22 lat, a zmarł w wieku 36 lat. Karty kroniki opisują, że często przeprowadzał pogadanki rocznicowe, wygłaszał referaty historyczne, organizował wycieczki do Krakowa. Jego aktywność nie dziwi, gdy poznamy z nekrologu jego zasługi:

„Sekretarz Śląskiego Zarządu Okręgowego Związku Inwalidów Wojennych RP, Redaktor „Inwalidy Śląskiego”, Prezes Powiatowego Koła Związku Inwalidów Wojennych RP w Chorzowie. Nauczyciel Szkoły nr 7 w Chorzowie. Obrońca Lwowa. Kapral 4 pułku Legionów Polskich, Kawaler Krzyża Walecznych po raz I i II, „Orląt” i Krzyża Obrońców Lwowa.”

Zdjęcie Bolesława Koluszki

Każda historyczna rocznica, spotkania z władzami miasta i państwa służyły patriotycznemu wychowaniu. Jak różnorodny był to wachlarz działań, w których uczestniczyły dzieci, ilustrują zapiski szkolnej kroniki:

25 III 1923 r. – obchód uznania wschodnich granic Polski zbojkotowany przez wszystkich niemieckich nauczycieli i część klas niemieckich

3 maja 1923 r. – „obchód narodowy 3 Maja” przebiegał następująco: „Rano odbyła się Msza polowa i wspaniały pochód przez miasto, a po południu popisywała się polska dziatwa szkolna śpiewem, grami i zabawami na górze Redena”.

18. 06. 1923 r. – „Szkoła bierze udział w przyjęciu Prezydenta Państwa, Pana Wojciechowskiego. Działwa utworzyła szpaler przy ulicy Bytomskiej, którą Pan Prezydent, owacyjnie witany przejeżdżał.”

13. 10. 1923 r. – uroczysty poranek z okazji obchodu 150. rocznicy powstania Komisji Edukacji Narodowej

29. 11. 1923 r. – wieczornica dla dzieci z okazji wybuchu powstania listopadowego – w programie znalazły się śpiewy i deklamacje patriotyczne oraz występ dzieci w scenie pt. „Rok 1831”

18. 12. 1923 r. – klasy IV, V, VI-a i b uczestniczyły w wykładzie z historii polskiej z przeżyciami w Sierocińcu, urządzonym przez Towarzystwo Szkół Ludowych – potwierdził to wpisem inspektor Boczek: „Widziałem!” data 23. 01. 1924

26. 01. 1924 r. – składka młodzieży na Związek Obrony Kresów Zachodnich – zebrano 11 485 000 Marek polskich

3. 05. 1924 r. – „działwa szkolna bierze udział w uroczystym obchodzie 3 Maja. Tegoż dnia po południu dzieci polskie popisywały się na górze Redena gram i zabawami.”

9. 10. 1924 r. – na zarządzenie władz szkoła bierze udział w pochodzie przez miasto, mającym na celu propagandę lotnictwa polskiego...” doszli do góry Redena, gdzie przemawiał burmistrz Dombek, a potem dzieci się bawiły.

25. 10. 1924 r. – w dniu postoju zwłok H. Sienkiewicza w Katowicach (w trakcie ich przewożenia ze Szwajcarii do Warszawy) odbył się w szkole poranek poświęcony pisarzowi, jego życiu i twórczości.

24. 11. 1924 r. – „o godz. 11-tej urządzono poranek ku czci Stalmacha i Miarki, na który złożyły się śpiewy, deklamacje i przemówienia o życiu i czynach obu wspomnianych budzicieli ducha narodowego na Śląsku”

11. 10. 1925 r. – śmierć Prezydenta Miasta Pawła Dombka, pogrzeb odbył się 15. 10. 1925 r.

4. 12. 1925 r. – „poranek na pamiątkę koronacji Bolesława Chrobrego” zakończył się odśpiewaniem Roty, odbyła się też msza święta w kościele św. Józefa.

27. 02. 1926 r. – poranek ku czci 100 rocznicy ks. Staszica

18. 06. 1926 r. – msza św. na intencję nowego Prezydenta RP Ignacego Mościckiego

11. 11. 1926 r. – „w ósmą rocznicę powrotu Marszałka Piłsudskiego z Magdeburga, oswobodzenia Warszawy od wojsk niemieckich i proklamacji wolnej Polski odbyło się w kościele św. Józefa uroczyste nabożeństwo, w którym szkoła wzięła udział. Poczem w szkole prelegent Bolesław Koluszko jędrnymi i pięknymi słowami przedstawił działwie ważność tego pamiętnego dnia dla naszego narodu. Uroczystość zakończono odśpiewaniem przez chór szkolny pieśni: My I Brygada, Złamane berła i Rotę Konopnickiej.”

16. 12. 1926 r. – żałobne nabożeństwo za duszę I Prezydenta RP śp. Gabriela Narutowicza

19. 03. 1927 r. – obchody w „sali rysunkowej” imienin Marszałka Józefa Piłsudskiego: śpiewy pieśni patriotycznych, referat, przemowa, deklamacje wierszy – odtąd imieniny te uczniowie rokrocznie obchodzą do śmierci Marszałka, do 1935 roku.

27. 07. 1927 r. – „Z okazji przewiezienia zwłok Juliusza Słowackiego z Francji do Krakowa do Grobów Królewskich na Wawelu, urządono w dniu postoju zwłok w Katowicach uroczysty poranek w szkole...”

2. 10. 1927 r. – „Działwa szkoły VII pod nadzorem nauczycielstwa tworzyła szpaler na ulicy Wolności, biorąc udział w uroczystym powitaniu Prezydenta Rzeczypospolitej Dr. Ignacego Mościckiego, który w tym dniu przybył do Królewskiej Huty”.

29. 10. 1927 r. – uroczystość ku czci „Nieznanego Żołnierza” składała się z przemówienia do dzieci p. Bolesława Koluszki i odśpiewania pieśni patriotycznych przez dzieci i „przez dwuminutowe milczenie oddano hołd pamięci poległych na wojnie bohaterów”.

Uroczyste obchody 10-lecia Rzeczypospolitej Polskiej obejmowały:

10. 11. 1928 r. – mszę św. i poranek w szkole

11. 11. 1928 r. – „dzieci wzięły udział w pochodzie i defiladzie, przed pomnikiem powstańców”

2. 12. 1928 r. – odbyła się wieczornica w sali Katolickiego Domu Związkowego

3. 12. 1928 r. – ta sama wieczornica dla uczniów Szkoły VII odbyła się w sali Sierocińca

Występy dzieci i Koła Młodzieży Polskiej Czerwonego Krzyża

Święto Niepodległości jest rokrocznie uroczystie świętowane mszą świętą oraz poprzez szkolne poranki obejmujące śpiewy, deklamacje, odczyty, czy inne działania, np. w 1933 roku „Dzieci złożyły 15 zł 42 gr. na gimnazjum polskie w Bytomiu.”

Uroczysty charakter miały również obchody święta 3 Maja, często organizowane w ciągu dwóch dni – 2 i 3 maja, np.

3. 05. 1929 – nabożeństwo polowe i defilada

3. 05. 1934 r. – 2 maja poranki w szkole, 3 maja – msza na rynku miasta Królewskiej Huty

3 maja 1935 r. – uroczysta msza na rynku w Chorzowie, dzieci szkoły tworzą szpaler przy ulicy Katowickiej podczas defilady wojska

3. 05. 1937 r. – Święto Narodowe – msza i akademia

29. 11. 1930 r. – 100-lecie wybuchu powstania listopadowego

19. 06. 1932 r. – obchody 10-lecia szkoły polskiej na Śląsku: nabożeństwo na Górze Redena i występy uczniów w chórze na Rynku.

12. 09. 1933 r. – z okazji 250. rocznicy zwycięstwa Sobieskiego pod Wiedniem odbyła się w szkole uroczystość złożona z deklamacji, pieśni i odczytów nauczycieli B. Koluszki i A. Skwary.

21. 10. 1933 r. – dzieci utworzyły szpaler wzdłuż ulicy Katowickiej, witając Pana Prezydenta Ignacego Mościckiego, który przybył do Królewskiej Huty na uroczystość poświęcenia nowego szybu im. Prezydenta Ignacego Mościckiego.

3. 06. 1934 r. – Święto pieśni – pochod ulicami miasta, występy w Domu Ludowym i na Górze Redena

1. 02. 1935 r. – obchody imienin Prezydenta Polski Ignacego Mościckiego (msza i poranek)
– będą obchodzone do wybuchu wojny

4. 05. 1935 r. – wieczornica w szkole z okazji uchwalenia konstytucji kwietniowej RP w 1935 – uczestniczyło 205 osób

12. 05. 1935 r. – pochód propagandowy z okazji XII Tygodnia Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, udział wzięli uczniowie oraz „harcerstwo męskie i żeńskie szkoły 7”

12. 05. 1935 r. – śmierć Marszałka Piłsudskiego – wysłano telegram kondolencyjny

18. 05. 1935 r. – nabożeństwo żałobne za śp. Marszałka Piłsudskiego

4. 06. 1935 r. – wycieczka szkolna na grób Marszałka do Krakowa

19. 03. 1936 r. – nabożeństwo żałobne za Marszałka Piłsudskiego, uroczystości w szkole – będą obchodzone do wybuchu wojny

12. 05. 1936 r. – akademia żałobna za Marszałka Piłsudskiego, rocznie dzień ten świętowano jako Dzień Żałoby Narodowej

10. 11. 1936 r – wręczenie Buławy Marszałkowskiej Gen. Edwardowi Rydzowi-Śmigłemu

30. 11. 1936 r. – poranek z okazji 106. rocznicy powstania listopadowego

18. 03. 1937 r. – obchody imienin Marszałka Edwarda Rydza-Śmigłego, akademia – będą obchodzone do wybuchu wojny

2. 10. 1937 r. – pochód propagandowy L.O. P.P. na ulicy Wolności – uczestniczyły klasy od V-VIII oraz nauczyciele

10. 02. 1938 r. – poranek z okazji 18-tej rocznicy przyłączenia morza do Polski

26. 05. 1938 r. – udział w zaprzysiężeniu rekrutów 75 Pułku Piechoty

1. 06. 1938 r. – udział w apelu poległych 75 Pułku Piechoty

2. 06. 1938 r. – szpaler na ulicy Wolności w czasie defilady 75 Pułku Piechoty

11 i 12. 06. 1938 r. – Święto pieśni polskiej

11. 11. 1938 r. – XX-lecie odzyskania niepodległości

30. 11. 1938 r. – 20-lecie Ligi Morskiej i Kolonialnej

5. 04. 1939 r. . – zbiórka dzieci oraz rodziców na F. O. N., 10. 04. nauczycieli, 2. 05. znowu dzieci

ORGANIZACJE SZKOLNE

W Szkole VII działały organizacje stawiające sobie różne cele.

1928 r. . – działa Koło Młodzieży Polskiej Czerwonego Krzyża

1933 r. . – Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej

1934 r. . – drużyna harcerek „Krasnoludki”

1935 r. . – VIII drużyna harcerek szkoły VII im. Elizy Orzeszkowej, która uczestniczy w obchodach święta 3 Maja

Gromada harcerska i zuchowa w roku szkolnym 1933/1934

1935 r.. – SKO, które organizuje 31. 10. 1935 r. tydzień oszczędności, zaś 6. 11. 1935 r. przedstawienie z okazji Tygodnia oszczędności w auli Państwowego Gimnazjum Matematyczno-Przyrodniczego – dochód 10 zł 50 gr. przeznaczono na zakup książek oraz 29. 10. 1938 r. S.K.O. zorganizowało akademię z okazji Dnia Oszczędności

Ważną pozycję w społeczności uczniowskiej zajmuje Samorząd Szkolny, tak przedstawiony przez kierownika Euzebiusza Siega:

1. 04. 1937 r. „Główną organizacją szkolną, na około której koncentruje się całe życie młodzieży szkolnej jest samorząd. Samorząd grupuje w swoim organizmie przedstawicieli wszystkich organizacji szkolnych jak L.O.P.P., L.M.K., S. K. O., Harcerstwo męskie i żeńskie oraz przedstawicieli wszystkich klas od klasy I do VIII. Jest to organizacja, która skupia całe życie szkolne w sobie. Przez nią szkoła komunikuje się z klasami i organizacjami szkolnymi, które pobudza do intensywnej współpracy ze szkołą. Organizacją tą kieruje kierownik szkoły osobiście.”

Samorząd szkolny z 1937 roku

Samorząd podejmuje takie inicjatywy, jak:

18. 06. 1936 r. – święto szkoły na Górze Wyzwolenia

6. 12. 1936 r. – uroczystość św. Mikołaja dla klas I

30. 05. 1937 r. – Dzień Matki

2. 02. 1938 r. – bal dziecięcy

Kierownicy Publicznej Szkoły Powszechnej VII w latach 1922-1939:

1922-1926	Władysław Mroczkowski – przechodzi w stan spoczynku w 1927 roku, zm. 28 VII 1930 r.
1926-1927	Antoni Zweiger – zastępstwo za kierownika W. Mroczkowskiego
II-VI 1927	Bolesław Koluszko – zastępstwo za A. Zweigera
VI 1927-IX 1927	Antoni Zweiger
IX 1927-VII 1936	Eugeniusz Sowiński – przeniesiony na posadę kierownika Szkoły nr 31 w Chorzowie
VII 1936-1939	Euzebiusz Sieg

Inspektorzy szkolni w latach 1922-1939:

1922-1930 r. p.	Robert Boczek zm. I 1931 r. – pogrzeb 30. 01. 1931 r.
1930 - 1933	p. Edward Gruszka
1933-	p. Franciszek Mittek

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 39 IM. JÓZEFA LOMPY

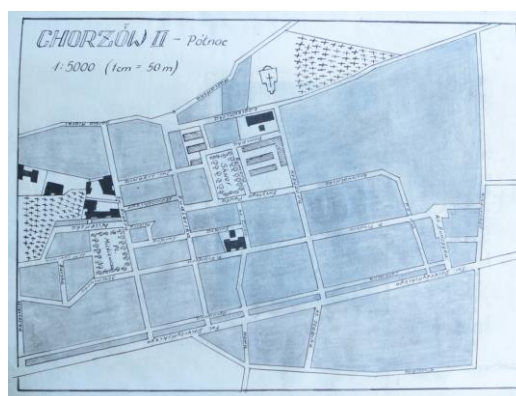
W czasie II wojny światowej budynek szkoły służył Niemcom jako schronisko dla Besarabów, czyli niemieckich uchodźców z Wołoszczyzny (z Rumunii). Wnętrze gmachu zostało tak zniszczone, że budynek nie nadawał się na urządzenie szkoły w 1945 roku. Z tego powodu szkoły 7 i 21 zostały umieszczone w budynku dawnego gimnazjum matematyczno-przyrodniczego przy ulicy Piotra 7. Wskutek małej liczby zgłoszeń uczniów szkoły 7 i 21 uległy likwidacji, a ich mienie przekazano na szkołę ćwiczeń przy Państwowym Liceum Pedagogicznym.

W latach 1945-1946 w szkole mieścił się Państwowy Urząd Repatriacyjny.

W 1946 roku rozpoczęła pracę Szkoła Podstawowa nr 39 w odnowionym przez zakłady „Konstal” budynku szkolnym. Do 1956 roku trzy sale na parterze zajmowało zakładowe przedszkole „Konstalu”.

W 1954 roku szkole nadano imię Józefa Lompy.

W roku szkolnym 1955/56 na nowo rozpoczęto opisywać wydarzenia szkolne w kronice – pierwszej po II wojnie światowej.

W tymże roku nowym kierownikiem szkoły został Aleksander Kret a skład grona był następujący: Helena Duda, Helena Soboszczyk, Leokadia Kasprzyk, Bronisława Fras, Barbara Gruca, Kazimiera Światała, Janina Barwicka, Maria Górnisiewicz, Olga Panchyryz, Zofia Taborska, Weronika Kluz, Anna Loos, Eleonora Rogowska, Alfons Gawęlczyk.

Szkoła miała 17 oddziałów, w których uczyło się 642 uczniów, w tym 312 chłopców i 330 dziewcząt. Szkoła posiadała 13 sal lekcyjnych, kancelarię i pokój nauczycielski, ale nie miała żadnej pracowni, auli i sali gimnastycznej, a do tego w budynku popołudniami uczyli się uczniowie SP nr 17, aż do wyremontowania ich gmachu.

Baza szkoły

Karty kroniki pokazują, jak ważnym aspektem pracy szkoły było zapewnienie właściwych warunków lokalowych. Kierownictwo szkoły co roku remontowało sale, korytarze, okna drzwi. Prace trwały często nawet w trakcie roku szkolnego, tak jak to miało miejsce od grudnia 1955 r. do lutego 1956 r. Sojusznikami szkoły w tych działaniach, oprócz władz miasta, był powołany w styczniu 1956 roku opiekun szkoły, którym zostaje kopalnia „Barbara-Wyzwolenie” oraz rodzice zorganizowani w Komitecie Rodzicielskim. Przykładowo w lipcu 1960 roku remont szkoły przeprowadzono sposobem gospodarczym ze środków Komitetu Rodzicielskiego, a w następnym roku kopalnia przekazała na ten cel 12000 zł. Stopniowo baza szkoły ulegała poprawie:

- X 1956 r. – utworzono w SP 39 Międzyszkolną Pracowni Fizyko-Chemiczną dla dzieci ze szkół nr 17, 18, 19, 22, 26 i zatrudniono dla niej p. F. Karmańskiego
- XII 1956 r. – wprowadzono instalację gazową i dostęp do wody w pracowni fizycznej
- 19. IX 1957 r. – Fundusz Odbudowy Stolicy udzielił szkole subwencji w wysokości 15 000 zł na zorganizowanie pracowni biologiczno-geograficznej
- 1960/61 – kopalnia „Barbara-Wyzwolenie” zakupiła telewizor marki Rubin za 9 000 zł
- 1961/62 – zakupiono maszynę do szycia za 2972 zł
- 1963/64 – zlikwidowano ubikacje na szkolnym podwórku. Na ich umieszczenie wewnątrz budynku przeznaczono trzy sale. Nowe toalety oddano do użytku w październiku 1964 roku.
- 1967/68 – założono zastępczą salę gimnastyczną z połączenia dwóch sal lekcyjnych oraz przebudowano sieć elektryczną.
- 29 IX 1969 r. oddano nowe asfaltowe boisko. W uroczystości jego otwarcia uczestniczyli przedstawiciele Inspektoratu Szkolnego, Kopalni Chorzów, Zarządu Ulic i Mostów, Miejskiego Komitetu Kultury Fizycznej oraz Rodziców.
- 1970/71 – w szkole wprowadzono centralne ogrzewanie
- 1972/73 – zorganizowano centralną szatnię oraz po remoncie sale przekształcono w pracownie przedmiotowe, np. języka rosyjskiego i historyczną
- 1978/79 – dla pierwszej klasy przygotowano nową pracownię wyposażoną w sprzęt audiowizualny

W następnych latach szkoła jest modernizowana tak, aby zapewnić uczniom optymalne warunki nauki i bezpieczeństwa.

Biblioteka szkolna

Obok sal lekcyjnych ważnym miejscem edukacji szkolnej dla uczniów była biblioteka, dlatego starano się najpierw zebrać, a potem systematycznie powiększać jej księgozbiór. Od 1955 roku wszystkie nagrody dla szkoły przeznaczane były na ten cel. Władze miasta np. w sierpniu 1960 r. zakupiły książki za kwotę 5000 zł ze środków Inspektoratu Oświaty w Chorzowie. Nieoceniona w szerzeniu czytelnictwa była praca nauczycieli bibliotekarzy. Należy wymienić więc p. Adama Chadalskiego, który prowadził ją do 1960 roku oraz p. Ignacego Ptaka czy p. Urszulę Wietecką.

Edukację czytelniczą propagowano organizując rokrocznie konkurs czytelnicy. Wiosną 1956 r. przeprowadzono V Konkurs Czytelnicy z wystawą czytelniczą, którą zwiedzały dzieci, ich rodzice oraz członkowie Wydziału Oświaty – szkoła za konkurs została wyróżniona przez Wydział Oświaty. Od tego roku szkolnego przeprowadzano obchody „Dnia Oświaty, Książki i Prasy” – dzieci odegrały baśń pt. „Różyczka” w świetlicy kopalni „Chorzów”.

Świetlica

Dzieci SP 39 mogły od września 1956 r. uczestniczyć w zajęciach świetlicy szkolnej, kierowanej przez p. Annę Domagałę. Korzystało z niej 120 dzieci, które otrzymywały dwudaniowe obiady, a po ich spożyciu uczyły się pod nadzorem nauczycieli. Od 5 września 1957 r. ze świetlicy korzystały także dzieci SP 17 – ogółem 150 uczniów. W 1960 roku świetlica pracuje z 10 nauczycielami dla 90 dzieci, „które wymagają pomocy w nauce, dzięki czemu podnoszą się wyniki w nauce”. Jednym z kierowników świetlicy w latach 1971-77 była, p. Aniela Wolska.

Edukacja

Szkoła Podstawowa nr 39 była typową placówką oświatową realizującą politykę oświatową państwa polskiego. W roku szkolnym 1956/1957 stała się pracownią ćwiczeń dla uczennic Liceum Pedagogicznego.

Szkoła prowadziła zajęcia w systemie dwuzmianowym ze względu na dużą liczbę uczniów i klas, co przedstawia tabela:

Rok szkolny	Liczba klas	Liczba uczniów	Uwagi
1955/56	17	642 w tym 312 chłopców, 330 dziewcząt	
1956/57	16	640	
1957/58	17	654	
1958/59	19	707	
1959/60	20	764	
1960/61	22	821	
1961/62	20	801	
1962/63	20	781	
1964/65	19	-	
1965/66	17	655	
1966/67	19	-	
1967/68	18	665	
1968/69	17	585	
1969/70	15	495	
1970/71	14	430	
1971/72	13	380	
1972/73	17	516	Zmiana rejonu
1973/74	16	480	
1974/75	16	461	
1975/76	17	-	
1976/77	16	482	
1977/78	15	459	
1978/79	16	-	
1980/81	19	542	
1981/82	18	565	
1982/83	20 oraz klasa zerowa	565	
1983/1984	21 oraz klasa zerowa	567	

W roku szkolnym 1967/68 kierownik Aleksander Kret przechodzi na emeryturę i nowym kierownikiem na następne 17 lat zostaje Teresa Lesik. Grono nauczycielskie tworzą: Alina Błażejewska, Danuta Zajac, Celina Jaroszek, Urszula Sojka, Marta Mokrzyz, Dorota Orzeł, Maria Gorczyca, Donata Jagoda, Aniela Wolska, Leokadia Szeliga, Zofia Michalska,

Joanna Bugdoł, mgr Bronisława Frasz, Barbara Drobik, mgr Łucja Olszewska, Helena Żurek oraz emeryci pracujący na pół etatu: Weronika Klucz, Irena Waclawczyk, Zofia Taborska, Franciszek Karmański, Władysław Kudława, Ignacy Ptak.

Lata 70-te XX wieku przynoszą zmiany programowe:

1973/74

Wprowadzenie w pracy wychowawczej „metody Heliodora Muszyńskiego polegającej na szczególnym kultywowaniu tradycji i obrzędów, samorządności uczniów i maksymalnym ich uspołecznieniu. Całe życie szkoły koncentruje się na trzech grupach wiekowych: I-III, IV-V, VI-VIII. Wprowadzono kolorowe soboty, czwartkowe igraszki, poniedziałkowe apele. Sobotę ustalono dniem bez odrabiania zadań domowych. Znacznie rozszerzono działalność pozalekcyjną (...), klasa Va jest klasą bez odrabiania zadań w domu. 3 razy w tygodniu młodzieżowi organizatorzy sportu prowadzą atrakcyjne imprezy”.

1976/77

Utworzono dwie klasy: jedna sprofilowana muzycznie, druga plastycznie.

Szkoła prowadzi jedną klasę uzawodowioną chemicznie.

Ciekawostką jest nowa data rozpoczęcia roku szkolnego. W latach 1975-1979 rozpoczynano rok szkolny kolejno 21 VIII, 23 VIII, 22 VIII, 21 VIII, 20 VIII.

1983/84

Skład grona nauczycielskiego:

mgr Teresa Lesik – dyrektor szkoły (ostatni rok)

Aniela Wolska – zastępca dyrektora

Celina Ustupka, Joanna Cielecka, Barbara Janas, Dorota Orzeł, Urszula Sojka, Krystyna Samojednik, mgr Halina Kunysz, Elżbieta Świślak, Anna Miszke, Donata Pochaba, Maria Gorczyca, Krystyna Szołtysek, Leokadia Seliga, mgr Łucja Olszewska, mgr Barbara Gęsowska, Czesława Słota, Barbara Drobik, Teresa Knobloch, Urszula Wietecha, Sonia Roskan, Ewa Szewczyk, Marta Modryz, Barbara Karasińska, Regina Krywko, Ewa Wołczyk, Irena Wojna

Życie szkoły

Imprezy

Nauczyciele i uczniowie organizowali szereg imprez w ciągu każdego roku szkolnego. Do uroczystości stale obchodzonych zaliczymy rozpoczęcie i zakończenie roku szkolnego. Szczególnie serdecznie witano uczniów klas pierwszych, których częstowano drugim śniadaniem złożonym z kakao i słodkiej bułki, zaś uczniowie ostatniej klasy żegnali się ze szkołą organizując komers.

Pozostałe uroczystości to: Dzień Nauczyciela, Święto Rewolucji Październikowej, Dzień Górnika, impreza choinkowa, zabawy andrzejkowa i karnawałowa, Wyzwolenie Śląska i Chorzowa, Dzień Kobiet, Dzień Samorządności, Dzień Patrona, Dzień Matki, Międzynarodowy Dzień Dziecka, Święto Pracy, Święto Sportu.

Inne inicjatywy:

XI 1955 r. – obchody 100. rocznicy śmierci A. Mickiewicza

IX 1955 r. miesiącem „Odbudowy Warszawy” – uczniowie zebrali 500 zł

XI 1955 r. – sprzedaż pocztówek – zebrano 1500 zł na Komitet Budowy Parku Kultury

I 1956 r. uroczystość choinkowa dla 110 uczniów w Pałacu Młodzieży w Stalingrodzie (Katowice)

IX 1956 r. – zbiórka pieniężna na Fundusz Odbudowy Stolicy

IX-X 1956 r. – Miesiąc Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

VII-VIII 1957 r. – szkoła organizuje „Wczasy w Mieście” dla 230 uczniów – do roku 1961 r.

18 V 1958 r. – odsłonięcie pomnika A. Mickiewicza na placu Mickiewicza, dzieci naszej szkoły wystąpiły w strojach ludowych i złożyły u stóp pomnika wieniec z kokardą

29. III 1963 r. – uroczysty poranek ku czci Józefa Lompy z okazji 100 rocznicy śmierci

9 IV 1968 r. – Samorząd Szkolny zorganizował uroczystość ślubowania młodzieży na wierność Ludowej Ojczyźnie

1 IX 1971 r. – udział naszych harcerzy w uroczystym odsłonięciu Pomnika Powstańca Śląskiego, nawiązano współpracę z byłym powstańcem p. Wraziło

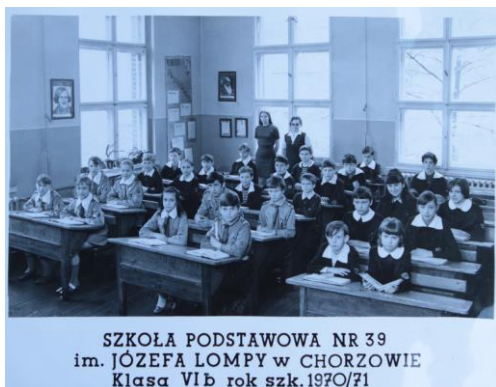
X 1971 r. – spotkanie z przedstawicielami Milicji Obywatelskiej

Z okazji 50. rocznicy III Powstania Śląskiego młodzież klas VIII uczestniczyła w dwudniowym rajdzie po Jurze Krakowsko-Częstochowskiej

1972/73 – obchody 500 rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika i Roku Nauki Polskiej

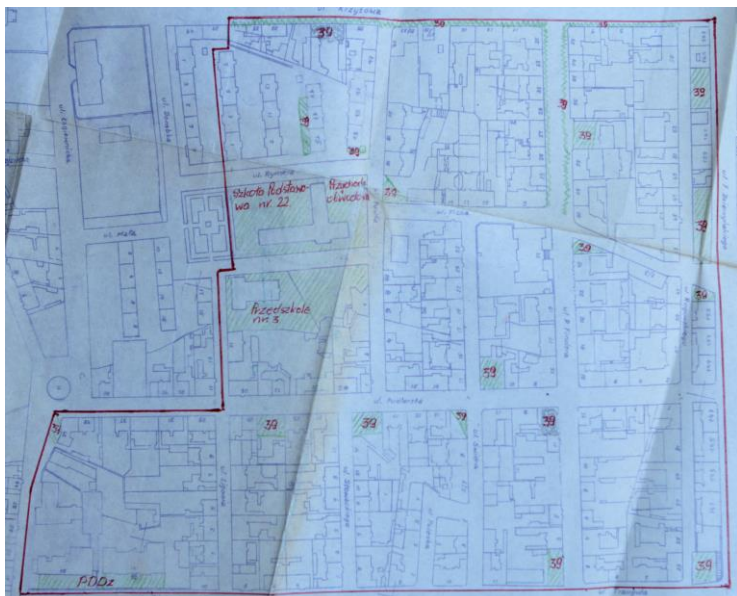
Harcerze

Od lat 60-tych XX wieku bardzo aktywnie na terenie szkoły działało harcerstwo składające się z harcerzy i zuchów. W 1969/70 zdobyli III miejsce w przeglądzie piosenek harcerskich. W lutym 1976 roku nastąpiło utworzenie szczepu harcerskiego im. Stanisława Staszica, złożonego z 2 drużyn zuchowych i 2 drużyn harcerskich – opiekunem był p. Andrzej Skupiński.

Czyny społeczne

Szkoła od 1967 roku rokrocznie jest wyróżniana przez władze Chorzowa za prace społeczne na rzecz miasta. W roku szkolnym 1968/69 młodzież szkoły i harcerze uczestniczą w akcji „Młodzi Gospodarze Chorzowa”, za co zostają nagrodzeni książkami na kwotę 800 zł. W latach 70-tych szkole wyznaczono opiekę nad skwerami dzielnicy II, z czego się wzorowo wywiązywała. Dbano o 17 „zieleńców” i 2 miejsca z gruzem, co pokazuje mapa wykonana 30. 09. 1976 r. przez Dział Mierniczo-Geologiczny Kopalni „Barbara-Chorzów”

Inne sfery działalności szkoły takie jak udział uczniów w zawodach sportowych, w konkursach przedmiotowych i artystycznych, zaangażowanie w pracę organizacji szkolnych, wycieczki zostaną przedstawione w kolejnych rozdziałach.

Opis działań podejmowanych przez Szkołę Podstawową nr 39 im. Józefa Lompy przez lata jej pracy pokazuje ogromne zaangażowanie dyrekcji, nauczycieli i pracowników obsługi w wychowanie i wykształcenie młodzieży oraz w stworzenie im takiej szkoły, która stała się dla nich miejscem, do którego chętnie przychodzili i w nim przebywali.

Dyrektorzy Szkoły Podstawowej nr 39

1. Józef Loos	1946-1955
2. Aleksander Kret	1955-1967
3. Teresa Lesik	1967-1984
4. Wiesława Zep	1984-1987
5. Halina Pilśniak	1987-1992
6. Bożena Marszałek-Paw	1992-2003

GIMNAZJUM NR 5 IM. JÓZEFA LOMPY

W roku szkolnym 2002/2003 ostatni uczniowie SP nr 39 ukończyli szkołę. Szkoła Podstawowa nr 39 im. J. Lompy przestała istnieć, a jej tradycje kontynuowało Gimnazjum nr 5 im. Józefa Lompy w Chorzowie, istniejące, zgodnie z przeprowadzoną reformą edukacji, od 01.09.1999 roku. Do 2003 roku w budynku istniały więc dwie szkoły: podstawowa i gimnazjalna.

Wspólne grono pedagogiczne SP 39 i Gimnazjum nr 5 tworzyli w roku szkolnym 1999/2000 nauczyciele:

Od lewej siedzą: Maria Mega, Anna Suchecka, Dorota Dąbek-Woźnica, wicedyrektor Aniela Wolska, dyrektor Bożena Marszałek-Paw, Roman Segiet, Paweł Kunikowski, Irena Dendra
 W I rzędzie od lewej stoją: Dorota Rosiek, Teresa Knobloch, Halina Gierot, Ewa Sękała, Wiesław Knobloch, Ewa Skrzypczyńska, Halina Zakroczyńska, Bogumiła Hamróż
 W II rzędzie od lewej stoją: Krzysztof Wiernik, Teresa Szczęsny, Arkadiusz Korus, Agnieszka Poloczek, Irena Frankowska, Roman Powężka

Oprócz nich pracowali: Małgorzata Owca, Monika Kowalczyk, Iwona Piksa, Ewa Kudła, ks. Antoni Klemens

Grono Gimnazjum nr 5 w roku szkolnym 2011/12 tworzyli:

Beata Borys Beata, Izabela Felka-Kruczyk, Sławomir Garczorz, Halina Gierot, Monika Gonsior, Robert Gralikowski, Dorota Gryglewska, dyrektor Bogumiła Hamróż, wicedyrektor Danuta Jakubczak, Katarzyna Juroszek, Aleksandra Klyta, Czesław Kolasiński, ks. Krzysztof Kregel, Julia Lorent-Szeja, Justyna Matura, Karolina Mazur, Maria Mega, Arkadiusz Miedza, Paulina Niegowska, Wojciech Niezgoda, Małgorzata Owca, Iwona Piksa Iwona, Stanowska Joanna, Anna Strokol, Anna Suchecka-Wójcik, Teresa Szczęsny, Krzysztof Wiernik, Sonia Witek, Sebastian Wons, Joanna Ziętał, Marzena Szymczak, Karolina Smolnik

Dyrektorzy Gimnazjum nr 5

1. Bożena Marszałek-Paw	IX 1999 - VII 2008
2. Bogumiła Hamróż	VII 2008 - XII 2015
3. Danuta Jakubczak (wicedyrektor)	I 2016 - VIII 2016
4. Anna Suchecka- Wójcik	IX 2016 - VIII 2017

Od 1 września 2017 roku obowiązuje kolejna reforma edukacji, która stopniowo wygasza gimnazja i przywraca ośmioletnie szkoły podstawowe. Nasza szkoła powróciła do dawnych struktur i ponownie jest Szkołą Podstawową nr 39 im. Józefa Lompy.

Dyrektorzy Szkoły Podstawowej nr 39

Anna Suchecka- Wójcik

IX 2017 - nadal

Opracowała
nauczycielka historii mgr Danuta Jakubczak

Historia SP 39 autorstwa Danuty Jakubczak została opublikowana w opracowaniu zbiorowym pod red. Anny Sucheckiej Wójcik pt. "Gimnazjum nr 5 im. Józefa Lompy w Chorzowie. Historia. Działalność" wydanym z okazji jubileuszu 125-lecia szkoły w roku 2012.